

Princip, som han ikke oprindeligt har været Tilhænger af, og hvor det søger at naa frem til en Ordning, som han altid har søgt at faa hidført. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at efter de Udtalelser, som er fremkommet fra alle Sider, maa det kunne lykkes at faa tilendebragt dette Lovforslags Behandling i indeværende Maaned.

Til Overvejelsen af de enkelte Forslag, som er fremsatte her i Dag, kan jeg selvfølgelig tilsige min Medvirkning, forsaavidt den maatte kunne ønskes. Det gælder saaledes, hvad baade det ærede 19de Medlem for Hovedstaden (Helga Larsen) og andre har fremsat om Tallenes og Sætsernes Størrelse. Det er selvfølgelig noget, der bør underkastes Overvejelse, om disse Tal er de rette; der er fra forskellige Sider peget paa, at Sætserne for Indtægternes Størrelse vedrørende Enkemænd rigtigst burde forhøjes, og for en saadan Ændring er der anført særdeles gode Grunde.

For ikke unødvendig at forlænge Forhandlingen skal jeg kun nævne et Par yderligere Forhold, som er fremdragne. Det ærede 19de Medlem for Hovedstaden og i Forbindelsen med dette ærede Medlem det ærede 8de Medlem for Hovedstaden (Ivar Berendsen) omtalte Spørgsmaalet om i 4de Stykke i 1ste Paragraf at forandre Bestemmelsen om, at Understøttelsen bortfalder i Tilfælde af Indgaaelse af nyt Ægteskab. De paaviste rigtigst, at hvis man fjernede den Bestemmelse, kunde det medføre Indgaaelse af Ægteskab, som Bestemmelsens Opretholdelse vilde tjene til at hindre. Men jeg gør dog opmærksom paa, at denne Lov er givet, fordi den ensomme — den enligt levende Enke eller den enligt levende Enkemand — har et Krav paa en særlig Understøttelse til sine Børn, og at Lovforslaget ikke gaar ind paa den Tanke, som jo for øvrigt er fremme i Tiden, om en Understøttelse til Børn overhovedet. Hvis man nu her skulde gaa til at sige, at den en Gang til en Enke eller Enkemand givne Understøttelse skulde bevares ogsaa i et nyt Ægteskab, saa vilde disse Børn i det nye Ægteskab blive anderledes stillede end Børn i andre Ægteskaber, og der kan dog vistnok rejses Tvivl om, hvorvidt dette er berettiget. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at hele Lovforslagets Princip gaar ud paa at sige, at naar Understøttelsen er fastsat, er det Mening, at den ikke skal bortfalde, selv om vedkommendes Indtægtsforhold forbedres ved hans eller hendes eget forøgede Arbejde. Men i det Øjeblik man skulde gaa til at give Understøttelsen Varighed i Tilfælde af et Ægte-

skabs Indgaaelse, vilde det jo ikke være gør ligt at bevare denne Sætning; thi man vilde derved rokke ved hele Principet. Jeg anerkender saa fuldt ud som nogen — og i det Forslag, jeg for nylig har fremsat om Aldersrente, har det været mit Ønske netop at præcisere det —, at naar Samfundet tillægger Ægteskabet en saa høj moralsk og etisk Værdi, som det gør, maa vi ogsaa tage den økonomiske Konsekvens deraf, og jeg har givet dette Udtryk i det nævnte Forslag. Men det forekommer mig tvivlsomt, om det er gør ligt i dette Forslag, som i saa høj Grad bygger just paa Hjælp til den enlige, at lade denne Hjælp fortsætte i Tilfælde af, at Enligheden ophører og Ægteskabet indtræder.

Maatte jeg med Hensyn til det ærede 5te Medlem for Frederiksborg Amts (Parkov) Bemærkninger om Forhøjelse af de Tillæg til Formue- og Indtægtssætserne, som han kunde tænke sig indført, sige, at det er Spørgsmaal, som ubetinget kan undergives Drøftelse. Men naar det ærede Medlem mente, at det var rigtigst at sige, at Bestemmelserne skulde gælde for alle Børn, maa jeg sige, at jeg antager, at den Formulering, som forefindes, i Virkeligheden vil medføre, at det er alle Børn, som faar Understøttelse, idet Bestemmelsen i sidste Stykke af § 1 gaar ud paa, at Bidraget undtagelsesvis, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan udstrækkes indtil det fyldte 18de Aar, og idet det, som Loven tilsigter, er, at naar en Enke eller Enkemænd har haft Understøttelse til et Barn fra dets smaa Aar op til det 14de Aar, vil man, hvis Forholdene for Enkemanden eller Enken er saaledes, at det er økonomisk velbegrundet, ogsaa kunne fortsætte den i Aarene mellem 14 og 18 Aar. Jeg maa antage, at det heller ikke i Praksis vil indtræffe, at der ydes en Understøttelse til ældre Børn straks ved Begyndelsen. I alt Fald maa jeg antage, at det er saa overmaade faa Tilfælde, der er Tale om, at det ikke kan have nogen særlig stor Betydning. Men ogsaa dette er naturligvis et Spørgsmaal, hvorom man ikke vil have nogen Vanskelighed ved at komme overens.

Helga Larsen: Jeg vil selvfølgelig give den højtærede Minister Ret i, at dette Lovforslag tager Sigte paa enligstillede Personer, Enker og Enkemænd, men jeg tror, at man gjorde en god Samfundsgerning ved, at man, naar saadan en Enke, som havde faaet bevilget Enkebørns-Understøttelse, giftede sig, lod hende beholde den. Det er rigtigst, som den ærede Minister siger, at